

PROP DE VOSALTRES

Domund 2015

Els cristians sabem que un diumenge d'octubre ho dediquem a resar especialment per les missions i a col·laborar econòmicament amb els missioners que anuncien a Jesús a tots els pobles i ajuden en les seves necessitats materials. Ho anomenem DOMUND, jornada anual amb una llarguíssima tradició a la nostra Església. L'accent ja ho va posar el Senyor a l'Evangeli i, des d'allí, neix el compromís de tots els batejats de transmetre la fe rebuda.

Segurament és la data més significativa. N'hi ha d'altres al llarg de l'any, però aquesta compta amb major abundància de recursos i ajudes per poder accedir al cor de tots. Lema, missatge del Papa, cartells, subsidis litúrgics, animació comunitària. Tot amb la mirada posada a sensibilitzar, resar i ajudar.

Us faig un breu resum de què trobareu a les portes dels temples o també sentireu als responsables de les comunitats.

Lema: **Missioners de la misericòrdia**. S'han volgut unir aquestes dues paraules per anunciar i ressaltar l'Any Sant de la Misericòrdia, que ha convocat el papa Francesc i que comença el pròxim mes de desembre.

Cartell: És molt suggeridor. Ens recorda a tots l'anunci de l'Evangeli

i l'atenció a les necessitats dels germans que són objecte de la tendresa i misericòrdia de Déu a través de les accions dels missioners.

Missatge del Papa: És breu i fàcil de llegir. En les vostres parròquies ho podreu trobar en paper o a través d'internet ho obtindreu amb relativa facilitat. Exposo de manera succinta el seu contingut:

—Recorda que estem vivint l'Any de la Vida Consagrada. Hi ha molts religiosos a les missions.

—«La missió és part de la "gramàtica" de la fe, és alguna cosa imprescindible per a aquells que escolten la veu de l'Esperit que murmura "vine" i "vés". Qui segueix a Crist es converteix necessàriament en missioner.»

—Recorda el Decret *Ad Gentes* del Concili Vaticà II com una fita excepcionalment important de la preocupació actual de la nostra Església cap a les missions.

—La nostra predicació té el repte de respectar la necessitat de tots els

pobles partint de les seves pròpies arrels i assumint la seva singular identitat.

—Les institucions i obres misioneres estan totalment al servei de qui no coneix l'Evangeli de Jesucrist.

—«La passió del missioner és l'Evangeli.»

Us anoto també unes dades d'interès:

—L'any passat, només el nostre país va arribar a enviar 13.175.081 euros.

—En l'actualitat hi ha 13.000 missioners espanyols en 140 països del món. El 49% són religioses; el 35%, sacerdots; el 7,5%, religiosos i el 8,5% laics. Molts més si expliquem l'aportació de les restants comunitats cristianes d'altres països.

Podem sentir-nos orgullosos de tants germans nostres, que han mostrat una il·limitada generositat lliurant la seva vida al servei dels pobles més pobres de la terra. Podem també obligar-nos a participar amb les nostres oracions i amb l'aportació econòmica amb la finalitat d'ampliar l'ajuda que la nostra Església presta als més necessitats.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Vida Creixent comença el curs

El dia 23 de setembre, dimecres, va tenir lloc l'inici de curs de Vida Creixent a Lleida. L'acte va estar presidit pel nostre bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, qui tot just el diumenge anterior havia pres possessió del Bisbat de Lleida.

Com altres anys vam estar a l'Acadèmia Mariana. Vam començar la jornada amb una conferència del jesuïta Ramon Ribes sj, de la casa de Manresa, on va plantejar-se diverses preguntes sobre la vellesa. Començant per la primera carta de

Sant Pere respecte als grans valors de la vellesa, aquella que té acumulada una gran riquesa interior i que pot aportar moltíssim en aquest món que ens envolta.

També ens hem de preparar per a les proves doloroses que sens dubte es presentaran, pel fet de ser padrins, o d'immensa alegria i joia que comporta en la majoria de casos, en poder abraçar els seus néts.

Després d'un dinar de germanor, va venir l'assemblea, que va posar punt final a la diada d'inici de curs.

El retaule de la Granadella recupera l'esplendor

Coincidint amb la festa major del poble, el 14 de setembre es va inaugurar la restauració del retaule que presideix l'església de Santa Maria de Gràcia de la Granadella, un temple barroc que es coneix com la Catedral de les Garrigues i que va quedar molt malmès durant la Guerra Civil.

El Centre d'Art d'Època Moderna (CAEM) de la Universitat de Lleida ha treballat en aquest bé moble durant els darrers tres mesos per tal d'eliminar una intervenció poc acurada que s'hi va fer als anys noranta en què no es van emprar els materials adequats.

Gràcies a un donatiu anònim de 8.000 euros, els experts de la UdL han pogut dur a terme la primera intervenció in situ del CAEM, ateses les dimensions del retaule, que fa dotze metres d'alt i set d'amplada.

La monumentalitat d'aquesta obra, que va ser cremada durant la Guerra Civil i refeta posteriorment, va obligar a col·locar una bastida de les mateixes dimensions per poder-hi treballar.

El bisbe Salvador nomena vicaris i ratifica el Consell Episcopal

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, ha nomenat els dos vicaris de la Diòcesi de Lleida amb un decret signat el passat divendres, 25 de setembre, en el qual també ha ratificat els components del Consell Episcopal i ha confirmat en tots els seus oficis els membres de la Cúria Diocesana.

Mn. Ramon Prat Pons continuarà com a vicari general i moderador de la Cúria, mentre que Mn. Josep Anton Jové Camí seguirà essent el vicari de Pastoral, segons el primer punt del decret del bisbe Salvador.

Aquests nomenaments precedeixen d'altres que també va dictaminar Mons. Giménez el mateix divendres. Mn. Antoni Agelet Delpueyo segueix de vicari judicial, mentre que Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller romandrà al capdavant de la Secretaria-Cancelleria del Bisbat, i Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé continua d'Ecònom Diocesà.

Tots ells, tret de Mn. Jauset, formen part del Consell Episcopal, els membres del qual també han estat

confirmats, igual que els membres de la Cúria Diocesana, que segueixen en tots els seus oficis amb les seves facultats.

Carta als preveres i diaques

El bisbe Salvador, una de les primeres coses que ha fet, tot just ha iniciat el seu ministeri episcopal, ha estat dirigit una carta a tots els pre-

veres i diaques de la Diòcesi per posar-se a la seva disposició.

Mons. Giménez té molt present que els primers col·laboradors d'un bisbe són els preveres, d'aquí que es posi a la seva disposició per conèixer-los i saber dels seus projectes. Per tot això, seguint el consell del vicari episcopal de Pastoral, Mn. Josep A. Jové, ha programat diferents reunions arxiprestals, per saludar-los i intercanviar opinions amb els equips de preveres.

Amb motiu de la nova etapa que comença a la Diòcesi, el bisbe Salvador demana als preveres que en la primera reunió que tinguin es procedeixi a l'elecció de l'arxipreste, la qual cosa permetrà iniciar el procés per constituir el Consell Presbiteral i els altres òrgans assessors.

El bisbe de Lleida anuncia en aquesta carta la intenció de fer coincidir enguany la Jornada d'Enviament al dia de l'obertura de l'Any Sant de la Misericòrdia, donades les circumstàncies que s'han produït pel relleu al capdavant del Bisbat.

Mn. Ramon Prat nomenat vicari general i moderador de la Cúria

Mn. Anton Jové nomenat vicari de Pastoral

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Els avis (I)

Gràcies als progressos de la medicina la vida s'ha allargat: però la societat no s'ha «obert» a la vida.

Benet XVI, en visitar una casa per a ancians, va utilitzar paraules clares i profètiques, deia: «La qualitat d'una societat, voldria dir d'una civilització, es jutja també per com es tracta els ancians i pel lloc que se'ls reserva en la vida en comú» (12 de novembre de 2012).

L'Església no pot i no vol conformar-se a una mentalitat d'intolerància, i molt menys d'indiferència i menyspreu pel que fa a la vellesa. Hem de despertar el sentit col·lectiu

de gratitud, d'afecte, d'hospitalitat, que facin sentir l'ancià com a part viva de la seva comunitat.

Els ancians són homes i dones, pares i mares que van estar abans que nosaltres en el mateix camí, a la mateixa casa que nosaltres, en la nostra lluita diària per una vida digna. Són homes i dones dels quals rebrem molt. L'ancià no és un enemic.

Tots els ancians som una mica fràgils. Alguns, però, són especialment dèbils, molts estan sols i amb el pes de la malaltia. Alguns depenen de tractaments indispensables i de l'atenció dels altres. Farem per això un pas enrere? Els abandonarem al seu destí?

L'Església, fidel a la Paraula de Déu, no pot tolerar aquestes generacions. Una comunitat cristiana en què proximitat i gratuïtat ja no fossin considerades indispensables, perdria amb elles la seva ànima. On no hi ha consideració vers els ancians, no hi ha futur per als joves.

(Dimecres, 4 de març de 2015.)

Cicle de xerrades sobre «Matrimoni i Dret Canònic» a l'IEI

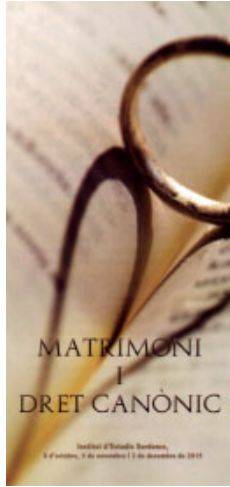
La Secció de Ciències Jurídiques i Econòmiques de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), en col·laboració amb el Bisbat de Lleida i l'IREL (Institut Superior de Ciències Religioses), organitza un cicle de conferències titulat *Matrimoni i Dret Canònic*, amb l'objectiu d'oferir una visió real del dret, desconeguda per molts, i la seva influència en l'àmbit matrimonial.

El cicle, que consta de tres xerrades, es va inaugurar el passat 8 d'octubre amb el catedràtic de Dret Eclesiàstic, Josep M. Martinell Gispert-Sauch, que va dissertar sobre *l'Evolució del concepte de matrimoni*.

La segona està prevista per al dijous 5 de novembre i anirà a càrrec de Víctor Espinosa Oller, jutge dioce-

sà del Tribunal Eclesiàstic de Lleida i Terrassa, que parlarà sobre *Aclarir aspectes de la nul·litat catòlica i els interrogants que s'obren per la influència del papa Francesc*. El dia 3 de desembre serà

l'advocat Xavier Palau Altarriba qui dissertarà sobre els *Aspectes sociològics i procediment de la causa de nul·litat*. Totes les conferències començaran a la mateixa hora, 2/4

de 8 del vespre, a l'Aula Magna de l'IEI.

Aquest és un tema de plena actualitat, sobretot per les noves disposicions que el papa Francesc ha ordenat en el **Motu Propriò «Mitis iudex Dominus Iesus»**, sobre la reforma del procés canònic per les causes de declaració de nul·litat del matrimoni en el Codi de Dret Canònic.

L'objectiu del cicle és resoldre dubtes, com per exemple, si una persona després de casar-se per l'Església pot o no sol·licitar la nul·litat del matrimoni, quines són les causes, els seus efectes, el procediment, les despeses, la convalidació civil i la doctrina oficial de l'Església sobre la qüestió, entre d'altres.

REFLEXIONS

Caminar endins nostre

Fa vint-i-dos anys que es varen casar. Treballen tots dos. Estan a l'etapa de tenir cura dels pares, ja ancians. Participen, també, en la vida parroquial: ell hi porta un grup de catequesi. Els fills ja són universitaris o ho seran ben aviat. Aquest estiu han seguit una part del camí de Sant Jaume durant set dies. El marit expressa així l'experiència: «Poc després de començar la ruta, ens adonàrem que el camí que fèiem era, alhora, un camí endins nostre que ens portava a la reflexió i a considerar aspectes, situacions, relacions, comportaments personals. Caminàvem junts, parlàvem sentint-nos a prop l'un de l'altre, pregàvem i, també, compartíem llargues estones d'un silenci carregat de sentit.

»Va ser important, també, el trobament amb les persones: als espais de descans, compartint la celebració de l'eucaristia a les parroquies dels pobles de l'itinerari o una simple salutació en creuar-nos amb altres pelegrins. Visquérem l'hospitalitat en l'acolliment que ens oferien en els llocs on ens hostatjàvem. Quan arribàvem als pobles anàvem a l'església, sovint a la parroquial. Escrivíem un pensament o una pregària en el llibre que hi ha a disposició dels pelegrins en moltes esglésies del recorregut. Llegir el que havia escrit ella em va emocionar més d'una vegada. A ella, també algun dels meus escrits. Alguna cosa anava canviant en nosaltres a mesura que passaven els dies. Ho parlàvem mentre caminàvem i també ara, arribats a casa. Potser la més significativa ha estat tornar a pregar junts, com ho havíem fet al principi del nostre matrimoni.»

Vivències com aquestes o semblants han estat compartides des de sempre per un bon nombre de persones que pelegrinen a llocs d'especial significat religiós. «Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb motiu de la festa de Pasqua» (Lc 2,41). Persones que caminen amb esperit de reconciliació i que viuen el pelegrinatge com a crida a la reflexió, com a camí de pregària, oberts a la conversió de cor. La religiositat popular, les devocions i la pietat personal han trobat així formes d'expressió que han consagrat rutes i camins, facilitant l'experiència religiosa. Al cap i a la fi, la vida de les persones és sempre un pelegrinatge que acaba en el traspàs, en l'acolliment definitiu per part de Déu Pare. Compartim el camí, caminem-lo junts, caminem-lo endins nostre.

Enric Puig Jofra, SJ

El CIJCA reconeix en Virgili Ortega la tasca de tots els voluntaris sèniors

L'administrador diocesà, Mn. Ramon Prat, va presidir el passat dimecres, 16 de setembre, la inauguració nou curs del CIJCA (Centre d'Iniciatives Juvenils Contra l'Atur), adreçat a joves que han abandonat els estudis.

En el decurs del mateix acte, es va lliurar el IX Premi CIJCA-Memorial Antoni Mateu a Virgili Ortega, en agraïment i reconeixement al treball que porta a terme com a voluntari sènior en el taller de fusteria.

El jurat va argumentar a l'acta de concessió del guardó que «el senyor Virgili Ortega és un dels profes-

sionals ja jubilats que col·labora com a mestre de taller de fusteria. Estima molt la seva feina i també els joves que poden rebre el seu afecte, paciència i bon ofici. Amb ell volem agrair també la col·laboració d'altres professionals ja jubilats, de diversos oficis, que fan de mestres de taller voluntaris.

»Per aquests motius, considerem que s'ha fet mereixedor de rebre aquest IX Premi CIJCA-Memorial Antoni Mateu. És un reconeixement familiar, públic i agraït que amb satisfacció aquest any li atorguem», acaba dient l'acta.

A l'acte també assistí l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, el qual va lloar i destacar la tasca del CIJCA per «la seva contribució a la cohesió social, per la importància del servei que ofereix, formació i inserció sociolaboral a adolescents i joves que han abandonat el currículum escolar».

AGENDA

Dilluns, 19 d'octubre:

—19 h, IREL. Inauguració del curs «Mètodes d'interpretació de la Bíblia i *Lectio Divina*». Professor: Mn. Daniel Turmo Gargallo.

Divendres, 23 d'octubre:

—20.30 h, Santuari de Santa Teresina. Inauguració V Congrés d'Espiritualitat, amb la conferència «La recerca espiritual en la societat postmoderna», a càrrec del doctor en Història, José Otón.

Diumenge, 25 d'octubre:

—18 h, Santuari de Santa Teresina. Festival de cançó sobre santa Teresa de Jesús a càrrec de Cor Nou i Lluís Platero, entre d'altres.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns. (lit. hores: 1a setm.) [Rm 4,20-25 / SI Lc 1,69-70.71-75 / Lc 12,13-21]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.; Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. ■ Dimarts. [Rm 5,12-15b.17-19.20b-21 / SI 39 / Lc 12,35-38]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

21. ■ Dimecres. [Rm 6,12-18 / SI 123 / Lc 12,39-48]. Santa Úr-

sula, vg. i mr. Venerada a Colònia (s. x); sant Hilarió (s. III-V), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.

22. ■ Dijous. [Rm 6,19-23 / SI 1 / Lc 12,49-53]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; sant Joan Pau II, papa.

23. ■ Divendres (□ a Urgell) [Rm 7,18-25a / SI 118 / Lc 12,54-59]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis. A Urgell: Dedicació de la Catedral.

24. □ Dissabte. [Rm 8,1-11 / SI 23 / Lc 13,1-9]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent 1807 - Fontfreda 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.

25. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31,7-9 / SI 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa).

Diumenge XXIX de durant l'any

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.» Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescate per tots els homes.»

▶ Lectura del libro del profeta Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso destruirlo con padecimientos. Si él ofrece su vida por el pecado, verá descendencia, prolongará sus días, y la voluntad del Señor se cumplirá gracias a él.

Después de las penas de su alma, verá la luz y quedará colmado. Por sus sufrimientos mi siervo justificará a muchos y cargará sobre sí las iniquidades de ellos.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es eficaz, / y sus obras demuestran su lealtad; / él ama la justicia y el derecho, / la tierra está llena del amor del Señor.

Pero el Señor se cuida de sus fieles, / de los que confían en su misericordia, / para librarlos de la muerte y sostenerlos en tiempos de hambre. R.

Nosotros esperamos al Señor, / él es nuestro auxilio y nuestro escudo; / Que tu amor, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,14-16)

Hermanos: puesto que tenemos un sumo sacerdote extraordinario, que ha penetrado en los cielos, Jesús, el Hijo de Dios, permanezcamos firmes en la fe que profesamos. Pues no tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, ya que fue probado en todo a semejanza nuestra, a excepción del pecado. Acerquémonos, pues, con confianza al trono de la gracia, a fin de obtener misericordia y hallar la gracia del auxilio oportuno.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, Santiago y Juan, los hijos de Zebedeo, se acercaron a Jesús y dijeron:

«Maestro, queremos que hagas lo que te vamos a pedir». Él les dijo: «¿Qué queréis que haga por vosotros?». Y ellos dijeron: «Que nos sentemos uno a tu derecha y otro a tu izquierda en tu gloria». Jesús les dijo: «¡No sabéis lo que pedís! ¿Podéis beber el cáliz que yo beberé o ser bautizados con el bautismo con que yo seré bautizado?». Ellos contestaron: «¡Podemos!». Jesús les dijo: «Beberéis el cáliz que yo beberé y seréis bautizados con el bautismo con el que yo seré bautizado, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no es cosa mía el concederlo; es para quienes ha sido reservado.»

Los otros diez, al oír esto, se indignaron contra Santiago y Juan. Jesús los llamó y les dijo: «Sabéis que los jefes de las naciones las tiranizan y que los grandes las oprimen con su poderío. Entre vosotros no debe ser así, sino que si alguno de vosotros quiere ser grande que sea vuestro servidor, y el que de vosotros quiera ser el primero que sea el servidor de todos; de la misma manera que el hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y a dar su vida como rescate por todos.»

COMENTARI

Mantinguem ferma la fe

Som exhortats a *mantenir ferma la fe que professem*, centrada en Jesucrist. Una de les dificultats més greus del cristià és confessar Déu *totpoderós* però reconeixent-lo en el *Servent triturat* que és Jesús. Massa sovint interpretem l'Omnipotència de Déu amb criteris de grandesa humana i no mirem el que Déu realment fa; Déu ens l'imaginem més que el contemplem.

Precisament per haver *estat provat en tot* i perquè *el sofriment l'ha triturat* i així *ha pres damunt seu les culpes dels altres*, podem nosaltres acostar-nos *confiadament al tron de gràcia* de qui ha compartit penes i febleses.

Coincidim amb no-creients en el fet que *Déu ningú no l'ha vist mai* (Jn 1,18a); però el cristià sap que *el Fill únic és qui ens l'ha revelat* (Jn 1,18b). Per això *Crist és la imatge del Déu invisible* (Col 1,15) a qui ara coneixem de debò.

L'estil compassiu de Jesús ve afavorit per la condició d'home *provat en tot encara que sense pecar*. En la vida sofrent del Servidor que *haurà donat la vida per expiar les culpes dels altres i fer-los justos* hi ha un secret amagat: *Per ell el disegni salvador del Senyor arribarà a bon terme*.

També avui el camí salvador és l'anunciat al 4t Cant del Servent del Senyor i fet plena realitat per Jesús, model i motiu del nostre estil de vida. *El Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir sinó a servir fins a donar la vida per tots*: aquest és *el calze* que ha de beure tothom qui vol seguir-lo. En Jesús el *donar la vida* no és un fet aïllat sinó la conseqüència final de *l'estimar fins a entregar-se ell mateix* (Ga 2,20). Per al seguidor de Jesús no és prou servir d'alguna manera, algunes vegades i a alguns; cal servir com Jesús.

Mn. José Luis Arín